

Mogens Camres bisættelse 13. december fyldte Kastelskirken i hjertet af København, hvor omkring 200 mennesker var samlet for at sige farvel

På kisten var ingen blomster og ingen medaljer, alene Dannebrog var den sidste pynt Mogens Camre ønskede.

Gudstjenesten begyndte med at koret sang 'I Østen stiger solen op..' - senere blev sunget 'Blomstrer som en rosengård', 'Jeg ser de bøgelyse øer..', 'Som dybest brønd gi'r altid klare vand..' ...og inden kisten blev båret ud 'Dejlig er Jorden..' hvorefter retræten blev blæst.

Vennen orlogs- og sognepræst Martin Corfix, der stod for den kirkelige handling, modtog selv Niels Ebbesen Medaljen 10. marts 2011. Corfix talte varmt om Morten Camre, deres venskab og deres dybe samtaler om tro, åndsliv og politik.

Efter ceremonien var der 'gravøl og kaffe' i lokalerne over kantinen i Nordre Magasin. Her mødtes de mange, der havde kendt Mogens Camre tæt på og nydt hans venskab. Talerne berettede om Camres store begavelse, hans trofasthed og hjælpsomhed, energi, mod - og hvordan han forlod universitetet med sin årgangs højeste karakter.

Søren Espersen (DF) fortalte, at Mogens Camre holdt sin tiltrædelsestale på latin – for som Mogens Camre sagde: "*Når man nu kan*" – og gav så det glade drengede smil han var kendt for.

Første taler var formanden for Niels Ebbesens Venner Jan Fagerlund, der tog udgangspunkt i **Kaj Munk og dennes digt "Den evige forsigtighed"** (se næste side), skrevet kort før henrettelsen den 4. januar 1944.

Årsagen til lige netop dét digt blev valgt, var, at der var givet ordre fra Mogens Camres kompagnichef i Hjemmeværnet, at hans hjemmевærnskammerater ikke måtte deltage i uniform i kirken og de måtte heller ikke medbringe hjemmевærnets fane. Det var naturligvis en ulovlig ordre, så da ministeriet blev bekendt med det, kom der ekspres en kontraordre fra Forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen. Men desværre for sent, så vi måtte undvære kammerater i uniform og hjemmевærnets fane. **Men tak for en fantastisk hurtig reaktion – det sagde lige så meget som uniformer og faner ville have gjort.**

Mogens Camre var helt bevidst om den farlige sygdom ALS, han var ramt af. Han sendte en sidste hilsen til generalforsamlingen i Niels Ebbesens Venner den 5. november, hvor han forærede alle et eksemplar af sine erindringer 'Knus tyrannerne'.

De 65 deltagere i generalforsamlingen kvitterede med at sende Camre en hilsen med alle deres navne sat på.

Den evige forsigtighed

Fra Sidste digte 1944

De gamle, syge mænd blev ved med at lalle:
At bjerge liv og lemmer er det rigtige.
Selv ind i døden hørte vi dem ralle:
"Aah, vær forsigtige! Aah, vær forsigtige".

Enhver, der prøved at få Fanen hejst ret
For Sandhed, Mod og Dåd, ham bad de flytte sig.
De ventede at få ungdommen begejstret
for dette høje mål: at hytte sig.

Den kur, de selv standhaftig praktiserede
mod alskens Sot med virkelig Oprigtighed.
Og derfor er omsider de kreperet.
Af hvad? Selvfølgelig just af Forsigtighed.